

RESEBERÄTTELSE**Namn**

Kani Talabani

År och termin för MFS

P4 2022

Land

Mocambique

Utbildningsprogram

Civilingenjör Informationsteknik

Nio oförlömliga veckor av mitt liv

Innan avresa

Från första dagen jag började på KTH har jag varit fast besluten att ta varenda möjlighet att internationalisera min utbildning. Jag kände sedan tidigare till att man kan åka iväg på utbytesstudier. Men det var först på KTH Global, en mässa anordnad av KTH för att informera studenter om alla internationella möjligheter som KTH har att erbjuda under studierna, som jag fick lära mig om Minor Field Studies (MFS). På mässen kom jag i kontakt med Sara, en tidigare student på KTH som varit på MFS i Mocambique. Hon berättade så inspirerande om landet Mocambique, sitt arbete och Project Vita, organisationen som hon gjorde sitt MFS i samarbete med. Vårt samtal fick mig att tänka "Wow, det här låter kul och givande. Dessutom är det ett ytterligare tillfälle att åka utomlands under min studietid". Två år senare satt jag med min MFS ansökan som jag arbetat fram tillsammans med Sara och Project Vita.

I mitt fall blev valet av land ett resultat utav att jag gärna ville göra mitt MFS tillsammans med Project Vita. Jag trodde (och tror fortfarande) på att ideella organisationer i utvecklingsländer måste inkludera lokalbefolkningen i varje steg av utvecklingsprocessen för att uppnå hållbar förändring. Något som Project Vita förespråkar genom sitt arbete i Linga Linga i Mocambique.

I mitt första möte med Project Vita diskuterades olika projekt ideer. En idé som fastnade tidigt i MFS-ansökningsprocessen var att undersöka möjligheterna till digital sjukvård på landsbygden. Projekt ideen konkretiserades och blev tillslut mitt MFS-arbete. Valet av projekt berodde av flera anledningar: 1) det fanns en tydlig koppling till min studier inom informationsteknik, 2) jag hade tidigare arbetserfarenhet av att jobba inom vården i Sverige, 3) Mocambique ställdes inför många sjukvårds utmaningar, 4) mobil innehavet hade ökat i landet och 5) digitala sjukvård användes i många länder runt om i världen för att hjälpa till att lösa problem inom sjukvården.

När jag fick besked från SIDA att jag fått min MFS ansökan accepterad var det bara att börja genomföra allt det praktiska inför resan som att ta vaccinationer, ansöka om visum, boka biljetter, öva portugisiska och bocka av allt på min inköpslista. Det var mycket som skulle göras och på grund utav pandemin, var det aldrig helt säkert om MFS bidraget skulle ges ut och om vi skulle få åka iväg. Men när flygdatumet äntligen var kommen så fanns det ingen återvändo.

Ankomst

Min resa till Mozambique började första veckan i april, en vecka in på P4. Jag åkte ner tillsammans med två andra studenter från KTH som också skulle göra sitt kandidatarbete tillsammans med Project Vita. Vi hade pratat ihop oss innan och bokat samma flygbiljetter. Väl i landet togs vi emot av Michel, grundaren och vd för Project Vita. Han plockade upp oss på flygplatsen i Vilanculos och körde oss i fyra timmar till Linga Linga, en liten kustby med 1200 invånare, där vi skulle spendera de kommande nio veckorna.

Ekonomi

Jag ansökte MFS-stipendium hos SIDA och tog CSN-lån. Det var en stor hjälp för att klara av ekonomin i Mozambique. Hade jag gjort om min resa på nytt, så hade jag även sökt andra stipendier utöver MFS-stipendiet. Den största utgiften var flyg och boende. Men att leva i Mozambique var billigt. Livsmedel och mat på restaurang var betydligt mycket billigare än Sverige. Däremot kunde utbudet på livsmedel vara opålitligt, särskilt i mindre städer. Ibland kunde vissa livsmedel finnas i affärerna för att nästa vecka inte finnas överhuvudtaget. Många hyllor i livsmedelsaffärerna kunde även stå tomma.

Vi bestämde oss för att betala en lite summa per vecka för att en kock i byn skulle laga mat till på vardagarna. En stark rekommendation från min sida, då man slipper lägga ner tid på att laga mat varje dag, men framförallt för att det ger en möjligheten att testa på lokala maträtter.

Boende

Vi hade turen att få boendet ordnat genom Project Vita och behövde inte leta runt på egen hand. I byn bodde vi på gården, TOR Linga Linga, i varsin bungalow på stranden, med egen toalett och dusch, men gemensamt kök, gym och sällskapsrum. Det var som ett litet mini-paradis. Kostnaden var boendet var troligtvis högre än om vi hade letat efter något på egen hand, men å andra sidan så ingick frukost, städning och tvättning. Vi behövde inte heller lägga ner tid för att leta efter något på egen hand.

Bild 1 och 2. Våra Bungalows och frukosten som vi åt på morgonen

Projektet

Fältarbetet bestod utav semistrukturerade intervjuer, kvantitativa frågeformulär och användartestning av mobilapplikationer. Vilket innebar att jag spenderade en stor del utav min tid att prata med människor. På grund av mina bristande kunskaper i Portugisiska och Bitonga (det lokala språket som talades i Linga Linga) fick jag hjälp utav Michel och en lokal tolk i byn med intervjuerna. Det var fördelaktigt, då de kunde hantera språket bättre än mig samt förklara vissa kulturella beteenden som jag inte förstod mig på. Men det innebar också att jag endast kunde göra mitt fältarbete när en tolk var tillgänglig.

Bild 3. Ute i fältet

Staden och landet

Jag trivdes verkligen i Mocambique, och i efterhand längtar jag tillbaks. Det är ett vackert land med mycket att erbjuda. På mina nio veckor i landet hann jag inte se hälften av all platser som jag skrivit upp på min "places to see in Mozambique list". Men förhoppningsvis kan jag bocka av platserna på en framtida resa. Människorna i landet var trevliga och gästvänliga. Om jag intervjuade någon under middags- eller frukosttid blev jag alltid bjuden på mat. Den mest kända skillnaden från Sverige var byråkratin och all pappersarbete. Detta blev extra kännbart när man var i kontakt med statliga myndigheter.

Fritid och aktiviteter

När vi inte var ute på fältet eller skrev på våra arbeten spenderade vi tiden på stranden med en bok i handen. På helgerna planerade vi oftast in någon särskild aktivitet i byn. Några aktiviteter som vi hann med var exempelvis: flätning av korgar, kolla på när det lokala fotbollslag spelade match, gå på byfest, båtutflykter till närliggande öar, baka kokosbullar, lära oss om biodling och så mycket mer. Vi hann även med en semester till staden Tofo i fyra dagar - då vi var helt lediga och arbetade inte med projektet. I Tofo testade vi även på turistlivet i Mocambique.

Hållbarhet

Att bo i på en gård i en by i Mozambique, väldigt avskilt från övriga samhället var avslappnande men innebar också att man behövde ge upp på saker och ting som annars tog för givet i Sverige. På gården hade man tillgång till rinnande vatten och elektricitet, men man behövde bara betydligt mer sparsam än vad man annars kanske är van vid. Då elen drevs på solceller, kunde vi endas ladda datorerna när det var som mest sol ute. Om det inte var sol på några dagar så fanns det knappt någon el. Maten som serverades på gården var vegansk. Ibland serverades dock kött i form av fisk, bläckfisk, krabba och kyckling.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Njut av tiden som du är på plats - för det går väldigt fort. Försök att förbered dig så mycket som du kan i Sverige innan du åker iväg, men var också beredd på att du kanske kommer behöva ändra dina projektplaner, så var flexibel. Umgås med den lokala befolkningen och ät så mycket lokal mat som du bara kan. Till sist, sök MFS! Det är en unik upplevelse, som gör sig bäst i att upplevas.